

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát annyiban, amennyiben az úgy ítélte meg, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsa nem sértette meg a közösségi védjegyről szóló rendelet (1) 7. cikke (1) bekezdésének h) pontját, amikor elfogadta a 18. osztályba („Bőr és műbőr, ezen anyagokból készült, egyéb osztályba nem tartozó áruk; nyersbőrök, irhák; bőröndök, utazóládák, poggyász és kiegészítők; ernyők, esernyők, napernyők és sétatokok, sétatálcák; korbácsok, ostorok és nyergesárúk”) és a 25. osztályba („Ruházat, ruhaneműk, lábbelik, fejfedők, kalapárúk”) tartozó árukkal kapcsolatos védjegybejelentésre vonatkozó 2006. május 4-i határozatát (R 1463/2005-1. sz. ügy),
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztására a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának, valamint az ipari tulajdon védelméről szóló, felülvizsgált és módosított, 1883. március 20-i Párizsi Uniós Egyezmény (2) 6ter cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik. E jogalap lényegében négy érven alapul.

Első érvével a fellebbező azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet a jelvény védelmi körének értékelésekor figyelmen kívül hagyta az állami jelvény lényegi funkciójának relevanciáját. Egy állami jelvény ugyanis az állam identitásának és szuverenitásának olyan jelképeire utal, amelyeket a címerekre vonatkozó művészi nyelven és igen pontos tudás alapján alkottak meg. Bármilyen is legyen a jelvény, csak akkor lehet tehát megtagadni a védjegyként vagy valamely védjegy elemeként való lajstromozását, ha sértheti az állam identitását vagy szuverenitását. Ezzel szemben a valamely állami jelvényhez hasonló olyan megjelölés egyszerű átvétele, amely valamely védjegy elemeként nem vagy kevéssé mutat fel címertani jellemzőket, nem érintheti e jelvény lényegi funkcióját.

Második érvével a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta az állami jelvény címertani jellemzőinek relevanciáját, amikor úgy ítélte meg, hogy ugyanazon címertani leírás alapján egy és ugyanazon jelvény több művészi értelmezéssel bírhat. A fellebbező szerint a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja és a „címertani utánezat” fogalma ugyanis nem a jelkép mint olyan védelmét, hanem az igen pontos művészi értelmezés vagy

konkrét grafikus mű védelmét célozza, ami a címerművészetre és -tudományra vonatkozó szabályok végrehajtásából ered.

Harmadik érvével a fellebbező azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet figyelmen kívül hagyta a „címertani utánezat” fogalmának terjedelmét, és ezáltal olyan értelmezést adott a közösségi védjegyről szóló rendeletnek és a Párizsi Uniós Egyezménynek, amely az érintett államoknak kvázi abszolút monopóliumot biztosít a címertani jellemzőkkel, illetve igen jellegzetes címertani jellemzőkkel nem bíró megjelölésekkel kapcsolatban a lajstromozásuk vagy valamely védjegy elemeként való használatuk tekintetében.

Negyedik érvével a fellebbező végül azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság relevanciát nélkülözőkként rögtön elutasított bizonyos, a jelen ügyet jellemző körülményeket, úgymint a címertani jellemzők természete, amelyeknek a védelmére hivatkoznak, az állami jelvényt vagy annak utánezatát elemként tartalmazó védjegy által keltett összbenyomás, az érintett állami jelvény származási országában biztosított védelem jellege vagy az érintett védjegy használatának feltételei.

(1) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11. o., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

(2) Recueil des traités des Nations unies, 828. kötet, 11847. sz., 108. o.

Az Umweltsenat (Németország) által 2008. május 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Umweltsenat von Kärnten, más felek az eljárásban Kärtner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA

(C-205/08. sz. ügy)

(2008/C 209/30)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Umweltsenat

Az alapeljárás felei

Felperes: Umweltsenat von Kärnten

Más felek: Kärtner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló, 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ – az úgynevezett módosító irányelvvel – és a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ – az úgynevezett nyilvánosság-részvételi irányelvvel – módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelvvel ⁽³⁾, hogy valamely tagállam egy két vagy több tagállam területén tervezett létesítmény esetében az irányelv I. mellékletében, nevezetesen annak a 20. pontjában (220 kV vagy annál nagyobb feszültségű és 15 km - nél hosszabb nagyfeszültségű villamos légvezetékek) felsorolt projekttypusok tekintetében akkor is köteles vizsgálati kötelezettséget előírni, ha a vizsgálati kötelezettséget kiváltó küszöbértéket (jelen esetben a 15 km-es hosszúságot) nem a létesítménynek a saját államterületén fekvő része, hanem ez a rész és a létesítménynek a szomszédos államban, illetve államokban tervezett része együttesen éri el, illetve haladja meg?

⁽¹⁾ HL L 73., 1997.3.14., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 151. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 466. o.

⁽³⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

A Panevėžio apygardos teismas (Litván Köztársaság) által 2008. május 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Edgar Babanov elleni büntetőeljárás

(C-207/08. sz. ügy)

(2008/C 209/31)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Panevėžio apygardos teismas

Az alapeljárás felei

Edgar Babanov

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e az Európai Unió rendelkezéseivel, és ha igen, pontosan mely rendelkezésekkel a Litván Köztársaság

büntető törvénykönyve 265. cikke, amennyiben feltétel nélkül büntetőjogi felelősséget állapít meg kivétel nélkül bármilyen típusú kender termesztése miatt, tekintet nélkül annak hatóanyag-tartalmára?

2. Ha a fenti jogszabályhely ellentétes e rendelkezésekkel, hozhat-e a Litván Köztársaság bírósága döntést a nemzeti jog (a büntető törvénykönyv 265. cikke) alkalmazásával, ha a termesztett kender hatóanyag-tartalma nem haladja meg a 0,2 %-ot?

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-215/06. sz., American Clothing Associates kontra OHIM ügyben 2008. február 28-án hozott ítélet ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) által 2008. május 20-án benyújtott fellebbezés

(C-208/08. P. sz. ügy)

(2008/C 209/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (képviselő: A. Folliard-Monguiral meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: American Clothing Associates SA

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-215/06. sz. ügyben 2008. február 28-án hozott ítéletét, mivel az úgy ítélte meg, hogy a közösségi védjegyről szóló rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja nem alkalmazható a szolgáltatásokat megjelölő védjegyekre;
- az American Clothing Associates SA-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztására a közösségi védjegyről szóló rendeletnek – az ipari tulajdon védelméről szóló, felülvizsgált és módosított, 1883. március 20-i Párizsi Uniói Egyezmény ⁽²⁾ 6ter cikkével együttesen értelmezett – 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság megállapításával ellentétben az előbbi cikk ugyanis, amelyre a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja utal, a termékeket megjelölő védjegyekre és a szolgáltatásokat megjelölő védjegyekre egyaránt alkalmazandó.